

[Peter Hansen-Nord]

Hvad angår integreret ressourceplanlægning eller det, som jeg også oversatte IRP til – integreret russisk planøkonomi – lad mig da dvæle lidt ved en ting, som jeg hørte hr. Poul Nielson var inde på tidligere på dagen. Det må være med dette instrument, IRP, integreret ressourceplanlægning – det forstod jeg på hr. Poul Nielson – at man nu ikke bare vil lokke, men sandsynligvis nok tvinge elsektoren til at fjerne sit kundeunderlag. Med andre ord: Elselskaberne skal bruges til at gøre det lidet attraktivt at købe el. Det er det samme som at bede købmanden om at jage sine kunder ud af butikken. Altså her er vi virkelig inde i noget integreret ressourceplanlægning, hvor min oversættelse nok er rigtigere: integreret russisk planøkonomi.

Jeg vil gerne bede hr. Poul Nielson – måske kan der blive lejlighed til det – om lidt klarere at fortælle os, hvilken rolle elsektoren nu skal bestride ved at jage kunderne ud af butikken for sektorens egne penge.

Om opfølgning af »Energi 2000« og CO<sub>2</sub>-reduktion spørger vi også videre i Venstre: Har vi f.eks. sparet CO<sub>2</sub>, når vi køber en andel i et vandkraftværk? Umiddelbart skulle vi have gjort det. Jeg kan også vende det om: Har vi ikke begrænset eller solgt en CO<sub>2</sub>-udledning, når vi sælger en del af et kulkraftværk f.eks. til svenskerne? Jeg vil gerne have nogle af de instrumenter med ind i vores almindelige CO<sub>2</sub>-vurdering, for CO<sub>2</sub> er grænseoverskridende og kan derfor ikke holdes inden for grænserne, selv om jeg fornemmer, at der er nogle, der kunne have lyst til at man kunne.

Får vi f.eks. – det må da også være et instrument at bruge – en CO<sub>2</sub>-godtgørelse på det danske CO<sub>2</sub>-regnskab, hvis vi erstatter et brunkulsværk i Polen? Får vi debiteret vores CO<sub>2</sub>-regnskab, hvis vi er med til at hjælpe til skovrejsning i ulandene? Får elværker eller andre i det danske samfund en debitering på CO<sub>2</sub>-regnestykket, hvis man er med til at rejse vindmøller i Østersøområdet? Jeg synes, det var meget relevante spørgsmål. Det er nogle instrumenter, som man ganske udmærket kan gå ind i i CO<sub>2</sub>-diskussionen og CO<sub>2</sub>-debatten.

Dermed har jeg anvist en lidt mere kreativ tankegang end den, vi hidtil har været præsenteret for i dag, hvor det hedder afgift, afgift og afgift: Folk, der sidder og nulrer med nogle penge og så – efter forskellige politiske ønsker

eller et eller andet overordnet politisk ønske – sender resterne tilbage. Den duer ikke, den model. Derfor vil jeg appellere til, at man også i regeringen er mere kreativ, når vi tænker miljø og noget, der, om jeg så må sige, hjælper miljøet.

Jeg tror, jeg vil stoppe her, men jeg håber, at nogle af disse tanker kunne bringes op i en forhandling, diskussion, dialog med regeringen, således at vi kunne få lidt mere kreativitet ind i hele vores miljøtankegang.

Jeg skal slutte med at sige om det forslag om motiveret dagsorden, som er fremsat af hr. Riishøj fra SF, at selv med ændringer ser vi os ikke i stand til at stemme for det.

(Kort bemærkning).

**Poul Nielson (S):**

Jeg synes, hr. Peter Hansen-Nord stiller sig en lille smule koket an. Det er jo ikke så længe siden, hr. Peter Hansen-Nord stemte for loven om integreret ressourceplanlægning, og der var et grundigt udvalgsarbejde om den lov, så det, at lovens indhold i dag skulle fremstå som et mysterium for hr. Peter Hansen-Nord, nægter jeg at tro på. Det er sådan lidt med: IRP, hvad er det? Altså jeg synes, det vil være en lille smule forkert at give sig til at gentage forklaringen om, hvad det går ud på.

Når jeg sagde tidligere i eftermiddag, at principielt er det rigtigt, at elværkerne skal interessere sig for at slippe af med nogle af deres kunder, så er det kernen i det: Man skal finde en balance, hvor det at satse på at få elforbrugt ned – altså de midler, der bruges i den anledning – skal afvejes med de midler, der skal til for at skabe kapacitet og udbygning. Der er da ikke en grænse, som siger, at hvis man skal af med en elvarmekunde, går det for vidt. Det er der simpelt hen ikke.

Til hr. Per Tærsebøl vil jeg benytte lejligheden til at sige, at jeg så kimen til noget særdeles fornuftigt i hr. Per Tærsebøls betragtninger om, at vi skal passe på ikke at skubbe forsyningssikkerhedshensynet helt væk, ikke mindst når vi ser på de omlægninger og udfordringer, naturgassektoren kan komme til at stå over for i de kommende år, og at det må indebære, at vi dér går frem med en vis forsigtighed, som også afspejler det ansvar, vi har for de investeringer, der er foretaget.